SKLEP SODIŠČA PRVE STOPNJE (drugi senat)

z dne 30. junija 2009 *

V zadevi T-285/08,

Securvita – Gesellschaft zur Entwicklung alternativer Versicherungskonzepte mbH, s sedežem v Hamburgu (Nemčija), ki jo zastopajo M. van Eendenburg, C. Uhlig in J. Nabert, odvetniki,

tožeča stranka,

proti

Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT), ki ga zastopa S. Schäffner, zastopnik,

tožena stranka,

* Jezik postopka: nemščina.

zaradi tožbe zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe UUNT z dne 26. maja 2008 (zadeva R 525/2007-4) v zvezi s prijavo za registracijo besednega znaka Natur-Aktien-Index kot znamke Skupnosti,

SODIŠČE PRVE STOPNJE
EVROPSKIH SKUPNOSTI (drugi senat),

v sestavi I. Pelikánová, predsednica, K. Jürimäe (poročevalka), sodnici, in S. Soldevila Fragoso, sodnik,

sodni tajnik: E. Coulon,

na podlagi tožbe, vložene v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje 21. julija 2008,

na podlagi odgovora na tožbo, vloženega v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje 3. novembra 2008,

sprejema naslednji

Sklep

Dejansko stanje

1 Tožeča stranka, Securvita Gesellschaft zur Entwicklung alternativer Versicherungskonzepte mbH, je 19. januarja 2006 pri Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) vložila prijavo za registracijo znaka Natur-Aktien-Index kot znamke Skupnosti na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti (UL 1994, L 11, str. 1), kakor je bila spremenjena (nadomeščena z Uredbo Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (UL L 78, str. 1)).

2 Proizvodi in storitve, za katere je bila zahtevana registracija znamke, spadajo v razrede 16, 36 in 42 Nicejskega aranžmaja o mednarodni klasifikaciji proizvodov in storitev zaradi registracije znamk z dne 15. junija 1957, kakor je bil revidiran in spremenjen, ter v okviru vsakega od teh razredov ustrezajo tem opisom:

– razred 16: „tiskovine“;

– razred 36: „finančne analize, finančno svetovanje, zavarovalniško svetovanje, borzno notiranje, finančni kliring, posojila, borzno posredovanje, faktoring, finančno informiranje, finančno sponzoriranje, financiranje, vzajemni skladi, finančne naložbe, zdravstveno zavarovanje, kreditno posredništvo, življenjsko zavarovanje, lizing, storitve izplačevanja pokojnin, hranilniški posli, fiduciarni posli, finančno upravljanje, zavarovalniško posredništvo, zavarovalniško informiranje, zavarovalniško svetovanje, zavarovalništvo, gradbeno svetovanje, upravljanje nepremičnin, cenitev nepremičnin, zakup nepremičnin, posredništvo z zgradbami, finančno posredništvo, pobiranje najemnin, oddajanje stanovanj v najem, stanovanjsko posredništvo“;

– razred 42: „podeljevanje licenc v zvezi z intelektualno lastnino“.

3 Preizkuševalec je z odločbo z dne 14. februarja 2007 zavrnil prijavo za registracijo na podlagi člena 7(1)(b) in (c) in člena 7(2) Uredbe št. 40/94 (postala člen 7(1)(b) in (c) in člen 7(2) Uredbe št. 207/2009) z obrazložitvijo, da je znak za nemško govorečo javnost po eni strani opisen in po drugi brez razlikovalnega učinka.

4 Tožeča stranka je 4. aprila 2007 pri UUNT na podlagi členov od 57 do 62 Uredbe št. 40/94 (postali členi od 58 do 64 Uredbe št. 207/2009) vložila pritožbo zoper odločbo preizkuševalca.

5 Četrti odbor za pritožbe UUNT je z odločbo z dne 26. maja 2008 (v nadaljevanju: izpodbijana odločba) to pritožbo zavrnil. Odbor za pritožbe je menil, da je znak, za katerega se zahteva registracija, brez razlikovalnega učinka za regije Evropske skupnosti z nemško govorečim prebivalstvom v smislu člena 7(1)(b) Uredbe št. 40/94, ker v duhu upoštevne javnosti vsebuje „neposredno informacijo“, na podlagi katere je mogoče

razumeti, da gre za borzni indeks delnic glavnih ekoloških podjetij ali podjetij, katerih dejavnosti so usmerjene v ekološki trajnostni razvoj.

Predlogi strank

6 Tožeča stranka predlaga Sodišču prve stopnje, naj spremeni izpodbijano odločbo tako, da se odredi registracija prijavljene znamke kot znamke Skupnosti pri UUNT.

7 UUNT Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

– tožbo zavrne;

– tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

Pravo

8 V skladu s členom 111 Poslovnika Sodišča prve stopnje lahko Sodišče prve stopnje, če očitno ni pristojno za odločanje o tožbi ali če je tožba očitno nedopustna ali očitno brez pravne podlage, ne da bi nadaljevalo postopek, odloči z obrazloženim sklepom.

9 Sodišče prve stopnje v obravnavanem primeru meni, da je zadeva po proučitvi spisa dovolj pojasnjena, in sklene, da na podlagi tega člena odloči, ne da bi nadaljevalo postopek.

10 Ugotoviti je treba, da je namen edinega predloga v tej tožbi, da Sodišče prve stopnje spremeni izpodbijano odločbo tako, da se odredi registracija prijavljene znamke kot znamke Skupnosti pri UUNT.

11 Najprej je treba opozoriti, da mora na podlagi ustaljene sodne prakse v skladu s členom 63(6) Uredbe št. 40/94 (postal člen 65(6) Uredbe št. 207/2009) Urad storiti vse, kar je treba, da izvrši sodbo sodišča Skupnosti. Tako Sodišče prve stopnje ni pristojno, da UUNT odredi določeno ravnanje. UUNT mora namreč ukrepati v skladu z izrekom in obrazložitvijo sodbe Sodišča prve stopnje (sodbe Sodišča prve stopnje z dne 31. januarja 2001 v zadevi Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld proti UUNT (Giroform), T-331/99, Recueil, str. II-433, točka 33; z dne 21. aprila 2005 v zadevi Ampafrance proti UUNT – Johnson & Johnson (monBeBé), T-164/03, ZOdl., str. II-1401, točka 24, in z dne 15. marca 2006 v zadevi Athinaiki Oikogeniaki Artopoiia proti UUNT – Ferrero (FERRÓ), T-35/04, ZOdl., str. II-785, točka 15).

12 Čeprav je namen edinega predloga v tej tožbi odreditev registracije prijavljene znamke, je treba sklepati, da gre za predlog za spremembo v smislu člena 63(3) Uredbe št. 40/94 (postal člen 65(3) Uredbe št. 207/2009), ki določa, da je v zvezi s pritožbami zoper odločbe odborov za pritožbe „Sodišče […] pristojno za razveljavitev ali spremembo izpodbijane odločbe“.

13 V zvezi s tem je treba opozoriti, da je treba v skladu z ustaljeno sodno prakso člen 63(3) Uredbe št. 40/94 brati ob upoštevanju člena 63(2) te uredbe (postal člen 65(2) Uredbe št. 207/2009), ki določa, da se „[t]ožba […] lahko vloži zaradi kršitve pravil o pristojnosti, kršitve bistvenih določb postopka, kršitve Pogodbe, [Uredbe št. 40/94] ali kateregakoli pravnega pravila v zvezi z njihovo uporabo ali zaradi zlorabe pooblastil“, ter v okviru členov 229 ES in 230 ES (sodbi Sodišča prve stopnje z dne 8. julija 1999 v zadevi Procter & Gamble proti UUNT (BABY-DRY), T-163/98, Recueil, str. II-2383, točki 50 in 51, in z dne 31. maja 2005 v zadevi Solo Italia proti UUNT - Nuova Sala (PARMITALIA), T-373/03, ZOdl., str. II-1881, točka 25).

14 Namen tega, da je Sodišče prve stopnje pristojno za spremembo, je, da to sprejme odločbo, ki bi jo moral sprejeti odbor za pritožbe v skladu z določbami Uredbe št. 40/94 (glej v tem smislu sodbo Sodišča prve stopnje z dne 4. oktobra 2006 v zadevi Freixenet proti UUNT (Oblika bele brušene steklenice), T-190/04, neobjavljena v ZOdl., točki 16 in 17).

15 Zato je treba dopustnost predloga, naj Sodišče prve stopnje spremeni odločbo odbora za pritožbe, presojati z vidika pristojnosti, podeljenih temu sodišču z Uredbo št. 40/94.

16 Vendar je treba opozoriti, da v skladu s členom 62(1) Uredbe št. 40/94 (postal člen 64(1) Uredbe št. 207/2009) po proučitvi utemeljenosti pritožbe, vložene zoper odločbo enega od oddelkov iz člena 57(1) te uredbe (postal člen 58(1) Uredbe št. 207/2009), odbor za pritožbe „lahko izvršuje katerokoli pooblastilo v pristojnosti oddelka, ki je izdal odločbo, zoper katero je bila vložena pritožba, ali pa preda primer temu oddelku v nadaljnjo obravnavo“. Iz tega sledi, da odbor za pritožbe ni pristojen za izdajo odredbe oddelku, katerega odločbo je proučil.

17 Poleg tega je treba kljub predpostavki, da se edini predlog v tej tožbi lahko razlaga kot predlog za spremembo, katerega namen je, da Sodišče prve stopnje spremeni izpodbijano odločbo, in sicer ne tako, da se odredi registracija prijavljene znamke, temveč tako, da se prijavljena znamka registrira, opozoriti, da registracija znamke Skupnosti izhaja iz ugotovitve, da so pogoji iz člena 45 Uredbe št. 40/94 (postal člen 45 Uredbe št. 207/2009) izpolnjeni, ker oddelki UUNT, pristojni za registracijo znamk Skupnosti, v zvezi s tem ne sprejmejo uradne odločitve, zoper katero bi bilo mogoče vložiti pritožbo.

18 Člen 45 Uredbe št. 40/94 namreč določa, da „[č]e prijava ustreza zahtevam te uredbe in če v roku iz člena 42(1) nihče ni vložil pisnega ugovora ali če je bil ugovor zavrnjen z dokončno odločbo, se znamka registrira kot znamka Skupnosti, pod pogojem, da je bila pristojbina za registracijo plačana v določenem roku“. V istem členu je pojasnjeno, da „[č]e se pristojbina v tem obdobju ne plača, se šteje, da je prijava umaknjena“.

19 V skladu s členom 126 Uredbe št. 40/94 (postal člen 131 Uredbe št. 207/2009) je preizkuševalec pooblaščen za odločanje v imenu Urada v zvezi s prijavo za registracijo znamke Skupnosti, vključno z zadevami iz členov 36, 38 in 66 (postali členi 36, 37 in 68 Uredbe št. 207/2009), razen če je pristojen oddelek za ugovore. Poleg tega je v skladu

s členom 127(1) te uredbe (postal člen 132(1) Uredbe št. 207/2009) oddelek za ugovore pristojen za odločanje o ugovoru zoper prijave za registracijo znamke Skupnosti.

20 Torej je iz določb, navedenih v točkah 18 in 19 zgoraj, razvidno, da cilj pristojnosti, podeljene preizkuševalcu in oddelku za ugovore, ni ugotoviti, da so izpolnjeni vsi pogoji za registracijo znamke Skupnosti, določeni v členu 45 Uredbe št. 40/94.

21 Iz tega sledi, da lahko v okviru pritožb, vloženih zoper odločbe preizkuševalca ali oddelka za ugovore, v skladu s členom 57(1) Uredbe št. 40/94 odbor za pritožbe z vidika pristojnosti, ki so mu podeljene s členom 62(1) te uredbe, odloča samo o nekaterih pogojih za registracijo znamke Skupnosti, navedenih v točki 19 zgoraj, in sicer o skladnosti prijave za registracijo z določbami te uredbe ali o odločitvi o ugovoru, ki je lahko vložen zoper to prijavo.

22 Zato je treba ugotoviti, da odbor za pritožbe ni pristojen za odločanje o predlogu, naj registrira znamko Skupnosti.

23 V teh okoliščinah Sodišče prve stopnje v skladu s sodno prakso, navedeno v točki 14 zgoraj, prav tako ne more odločati o predlogu za spremembo, katerega namen je, da tako spremeni odločbo odbora za pritožbe.

24 Iz vseh zgornjih ugotovitev izhaja, da je treba edini predlog v tej tožbi in posledično celotno tožbo zavreči kot očitno nedopustna.

Stroški

25 V skladu s členom 87(2) Poslovnika se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Ker tožeča stranka ni uspela, se ji naloži plačilo stroškov v skladu s predlogi UUNT.

Iz teh razlogov je

SODIŠČE PRVE STOPNJE (drugi senat)

sklenilo:

1. Tožba se zavrže kot očitno nedopustna.

2. Securvita Gesellschaft zur Entwicklung alternativer Versicherungskonzepte mbH se naloži plačilo stroškov.

V Luxembourgu, 30. junija 2009.

Sodni tajnik

E. Coulon

Predsednica

I. Pelikánová